

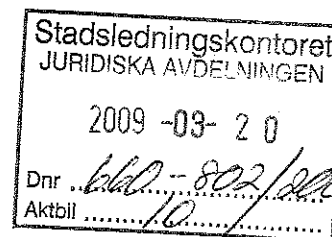
**LÄNSRÄTTEN I
STOCKHOLMS LÄN**

DOM
2009-03-18
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
9224-08
Rotel 227

KLAGANDE
Stockholms stad
Stadshuset
105 35 Stockholm

Ombud: Stadsadvokat Mattias Sandberg
Stockholms stadsledningskontor
Juridiska avdelningen
103 35 Stockholm

MOTPART
Länsstyrelsen i Stockholms län
Allmänna enheten
Box 22067
104 22 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT
Länsstyrelsen i Stockholms läns beslut 2008-04-14, diariernr 2132-2008-
25092, bilaga 1.

SAKEN
Tillämpning av ordningslagen (1993:1617) - OL

DOMSLUT

Länsrätten avslår överklagandet

Dok.Id 407859

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: lansrattenistockholm@dom.se	08-561 680 01	måndag – fredag 09:00-15:00

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Stockholms län beslutade den 14 april 2008 att, med stöd av 3 kap. 13 § andra stycket OL, upphäva Stockholms stads kommunfullmäktiges beslut av den 17 mars 2008 om ändring av 26 och 27 §§ samt om den nyttillkomna 29 § i allmänna lokala ordningsföreskrifter för Stockholms kommun. Länsstyrelsen förklarade även att beslutade ändringar i 10 till 12 §§ inte strider mot OL och att dessa ändringar gäller från och med den dag då de kungjorts i länets författningssamling. För skälen till beslutet se bilaga 1.

YRKANDEN MED MERA

Stockholms stad överklagar beslutet och yrkar att de beslutade §§ skall gälla. Till stöd för talan anförs bland annat följande. Länsstyrelsen har missförstått 3 kap. 12 § OL samt 3 kap. 13 § plan- och bygglagen (1987:10) - PBL. Begränsningen i 3 kap. 12 § OL att förhållanden som reglerats i OL eller annan författning inte får bli föremål för ytterligare föreskrifter får inte tolkas som att kommuner endast får befatta sig med områden som lämnats oreglerade av lagstiftaren. Underhållskravet i PBL skall anpassas till byggnadens värde från historisk, kulturhistorisk, miljömässig och konstnärlig synpunkt samt till omgivningens karaktär. Underhållet är inte tänkt att inbegripa åtgärder som innebär att en byggnad tillförs nya egenskaper och funktioner eller att dess standard höjs. Normalt avses sådana åtgärder som behövs för att byggnadens egenskaper och funktioner skall bevaras och att byggnadens funktioner i olika hänseenden inte påtagligt skall försämrats till vad som ursprungligen krävdes. I prop 1985/86:1 s 512 anges bland annat att en skälighetsbedömning måste göras där olika omständigheter påverkar bedömningen av vilka åtgärder som är nödvändiga, till exempel byggnadens användning, läge och återstående brukstid. Underhållsåtgärder som skulle framstå som helt naturliga om

byggnaden skall stå kvar och användas under en längre tid kan undvaras om det finns anledning att anta att byggnaden snart skall rivas inom en snar framtid. Med anledning av hur lagstiftaren har presenterat lagrummet framstår det som uppenbart att det enbart är klart oacceptabla brister eller för tillgänglighet och säkerhet nödvändiga åtgärder som ett underhållsstöd kan upprätthållas i någon utsträckning. Det får anses osannolikt att en snabb insats mot klotter, avseende en begränsad del av byggnadens fasad och till en oproportionellt hög kostnad, kan omfattas av underhållsansvaret i PBL. Byggnaders underhåll enligt PBL är en verksamhet som fastighetsägaren har att utöva i ett långt tidsperspektiv. Underhållsplaner för byggnader sträcker sig över många år varvid de mer estetiska funktionerna inte kan anses vara ekonomiskt prioriterade. Förändringar av byggnadens fasader, till exempel färgförändringar eller fläckar av putsskador med tiden, åtgärdas med relativt långa tidsintervaller och det torde rimligen inte ingå i underhållskravet i 3 kap. 13 § PBL att omedelbart åtgärda fasaden punktvis när behov så uppstår. Underhållskravet får anses vara av mer långsiktig karaktär. Stadens avsikt med ändringarna i ordningsföreskrifterna är att direkt och skyndsamt få till stånd en klottersanering. Problemområdena är oftast byggnader och andra anläggningar vars ägare inte har ett tillräckligt intresse av att självmant vidta snabba åtgärder. Det kan misstänkas att dessa byggnader och anläggningar faller i den grupp där höga krav på underhållsåtgärder inte kan ställas. Åtgärderna i dessa fall syftar till att motverka oordning på den offentliga platsen med ett så snabbt förfarande som möjligt och har inte någon koppling till byggnadens eller anläggningens form eller funktion. Det är således krav på en insats som går utöver vad som kan krävas enligt 13 kap. 13 § PBL staden avser att införa i ordningsföreskrifterna. I första hand anser staden att ordningsföreskrifterna avseende klotter reglerar en företeelse som inte kan anse utgöra del av underhållskravet i 3 kap. 13 § PBL. I andra hand anser staden, för det fall rätten anser att det tänkta klottersaneringskravet ingår i det ovan nämnda underhållskravet, att

föreskrifterna utvidgar tillämpningsområdet för detta genom att skärpa och detaljera de krav som kan ställas på en fastighetsägare.

Länsstyrelsen vidhåller sitt beslut och anför bland annat följande. Lokala ordningsföreskrifter om ordningen på offentliga platser är subsidiära inte bara till de allmänna ordningsföreskrifterna i OL utan också till andra författningar. Således kan man inte genom en lokal ordningsföreskrift besluta angående frågor som är reglerade i annan författning eller som kan regleras med stöd av en sådan (prop. 1992/93:210, s. 141f). 3 kap. 13 § PBL innebär före år 1995 ett strängare underhållskrav, bland annat avseende anordningar till skydd mot olycksfall och brand, anordningar för avfallshantering samt anordningar för tillgänglighet. Dessa bestämmelser återfinns numera i 2 § tredje stycket lagen (1994:847) om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk mm – BVL. Av den ursprungliga bestämmelsen i 3 kap. 13 § PBL återstår således enbart underhållskravet för byggnaders yttre. De samhällsekonomiska konsekvenserna av eftersatt underhåll i fråga om till exempel och avfallshantering, som omfattades av den ursprungliga bestämmelsen, torde rimligen vara betydligt större än vid eftersatt underhåll av till exempel fasader. Detta innebär emellertid inte att olika förändringar av byggnaders fasader inte skulle omfattas av bestämmelsens underhållskrav. Länsstyrelsen vidhåller således sin inställning att den aktuella ändringen i de allmänna ordningsföreskrifterna för Stockholms stad avser förhållanden som är reglerade i lag, och därför inte skall regleras i ordningsföreskrift. Stockholms stad har som andrahandsgrund anfört att föreskriften är avsedd att skärpa och detaljera det underhållskrav som ställs på fastighetsägare. I förarbetena till OL betonas vikten av att kommunerna meddelar endast sådana lokala föreskrifter som verkligen behövs, eftersom alltför långtgående föreskrifter som verkligen behövs, eftersom alltför långtgående föreskrifter som saknar stöd i allmänhetens rättsmedvetande riskerar att leda till att respekten för bestämmelserna undergrävs. Lokala ordningsföreskrifter får vidare inte lägga onödigt tvång på allmänheten eller i övrigt göra

obefogade inskränkningar i den enskildes frihet (prop. 1992/93:210, s. 142). Den aktuella föreskriften ålägger varje fastighetsägare att vid äventyr av penningböter inom viss tid sanera sin fastighet från klotter mm. Det är länsstyrelsens uppfattning att en bestämmelse med denna innebörd inte bara skärper de underhållskrav som ställs på fastighetsägare, utan även står i strid med lagstiftarens avsikt att inte lägga onödigt tvång på allmänheten eller i övrigt göra obefogade inskränkningar i den enskildes frihet. Länsstyrelsen bestrider således bifall till överklagandet även på denna grund. Vidare får lokala föreskrifter enligt 3 kap. 8 § OL meddelas, om de behövs för att upprätthålla den allmänna ordningen på offentlig plats. Lokala föreskrifter måste ha ett sådant innehåll och vara utformade med sådan exakthet att möjlighet finns att tillämpa dem och övervaka efterlevnaden av dem (RÅ 1992 ref 75). Länsstyrelsen anser att den aktuella föreskriften kan ifrågasättas även med hänsyn till det senast anförda.

Stockholms stad anför bland annat följande. 3 kap 13 § PBL är inte avsedd att reglera huruvida det förekommer klotter (fläckvisa färgapplikationer) på en i övrigt godtagbar fastighetsfasad. Byggnadens yttre skick skall hållas vårdat genom underhållsåtgärder vilket innebär att det inte skall vara fråga om akuta punktinsatser. I förarbetena, prop 1985/86:1 s. 512, diskuteras skillnaden mellan underhåll och standardhöjande åtgärder och departementschefen uttalade att "som huvudprincip bör gälla att till underhåll hänförs sådana åtgärder som behövs för att byggnadens egenskaper och funktioner skall bevaras. Detta innebär givetvis inte att alla delar i en byggnad ständigt måste hållas i skick som nya. Avsikten är i stället att byggnadens funktioner i olika hänseenden inte påtagligt skall försämrats i förhållande till vad som ursprungligen krävdes." Detta kan inte tolkas på annat sätt än att lagstiftaren menar att förändringar av mer estetisk karaktär inte anses påverka byggnaders egenskaper eller funktion på ett sådant sätt att det kan krävas omedelbara insatser utan att det kan invänta sedvanliga periodiska underhållsåtgärder. Det får anses högst tveksamt om kommuner har rätt att

enligt PBL förelägga fastighetsägare att klottersanera en i övrigt fungerande byggnad. Även om det skulle kunna användas i de fall en byggnadsfasad blivit så nerklottrad att det kan jämföras med otillåten ommålning kan det inte anses jämförligt med föreskriften som gäller även för klotter av betydligt mindre omfattning. Begränsningen i 3 kap. 12 § OL att föreskrifterna inte får lägga onödigt tvång på allmänheten eller inskränka den enskildes frihet skall ses som en avvägning mellan det allmännas behov och allmänhetens friheter. För att kunna göra den avvägningen är det nödvändigt att förstå skälet till införandet av föreskriften kring klotter. Klotter och annan skadegörelse förfular stadsbilden och skickar negativa signaler till allmänheten. Syftet med att hålla en ambitiös nivå vad gäller klottersanering är dock inte bara estetiskt. Polismyndigheten har alltmer kunnat sammankoppla skadegörelse med annan brottslighet. Därmed finns en koppling mellan klotter och ordningen på offentliga platser. Både staden och många andra fastighetsägare har de senaste åren infört en ambitiös nivå för saneringsinsatser. Resonemanget bakom satsningen är att förekomsten av klotter i ett område leder till att ytterligare skadegörelse följer. Ju snabbare saneringen sker desto mindre risk för ytterligare klotter. Det får också antas ligga i varje fastighetsägars intresse att hålla sina byggnader fria från klotter och annan skadegörelse. Det är normalt att det stora flertalet fastighetsägare ser till att klottersanera sina byggnader och anläggningar. Enbart det fåtal fastighetsägare som inte noterar klottret eller agerar inom skälig tid för att sanera det kan bli föremål för åtgärder enligt ordningsföreskrifterna. Enligt stadens mening finns det skäl att agera mot fastighetsägare som förblir passiva vad gäller klottersanering men som inte låter underhåll av byggnader bli så eftersatt att det är möjligt att ingripa med stöd av 3 kap. 13 § PBL. Det kan noteras att föreskriften enbart gäller för ytor som vetter mot offentlig plats. Kostnaden för att sanera klotter brukar normalt sett vara relativt försumbar jämfört med de totala underhållskostnaderna för en byggnad. Med tanke på att det bör ligga i varje enskild fastighetsägars intresse att hålla byggnader och andra anläggning-

ar klotterfria kan det inte anses alltför betungande att ålägga den enskilde att utföra saneringen. Likaså är den i föreskriften angivna tidsramen för utförandet av saneringen så väl tilltagen att det lämnar utrymme för den enskilde att själv på bästa sätt avgöra hur den fasta egendomen skall skötas. Med tanke på att föreskriften inte kan förväntas belasta enskilda i någon större numerär omfattning, att åtgärden ligger i den enskildes intresse, att föreskriften lämnar utrymme för den enskildes eget agerande samt att syftet inte kan uppnås med annan lagstiftning får föreskriften inte anses medföra onödigt tvång på allmänheten eller obefogad inskränkning av den enskildes frihet. Länsstyrelsen tycks med hänvisningen till 3 kap. 8 § OL och RÅ 1992 ref 75 mena att föreskriften om klotter inte är utformad med sådan exakthet att det finns möjlighet att tillämpa den. Staden anser inte att utformningen av föreskriften är svävande, mångtydig eller svårtillämpad. Polismyndigheten kan ingripa enligt 3 kap. 22 § andra stycket OL samt 29 § i de föreslagna föreskrifterna först efter det att sex månader har passerat från det att staden skickat meddelande till fastighetsägaren. Staden måste således kontakta Polismyndigheten för att informera om fastighetsägarens senfärdighet och därvid bifoga underlag. För Polismyndigheten kan det således inte råda något tvivel om när det är befogat att ingripa utan det bör snarare vara lättare för Polismyndigheten att ta ställning till om det finns skäl att vidta åtgärder än vid andra åtgärder.

Länsstyrelsen anför bland annat att länsstyrelsen anser att Stockholms stads senaste yttrande inte tillför något nytt till det staden tidigare anfört och länsstyrelsens inställning att den aktuella föreskriften skall upphävas kvarstår.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser

Enligt 3 kap. 8 § OL får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en kommun meddela de ytterligare föreskrifter för kommunen eller del av denna som behövs för att upprätthålla den allmänna ordningen på offentlig plats.

I 3 kap. 12 § OL anges följande. Föreskrifter enligt 8-11 §§ får inte angå förhållanden som är reglerade i denna lag eller annan författning eller som enligt lagen eller annan författning kan regleras på något annat sätt. Föreskrifterna får inte lägga onödigt tvång på allmänheten eller annars göra obefogade inskränkningar i den enskildes frihet.

I 3 kap. 13 § första stycket OL anges följande. Kommunens beslut att anta, ändra eller upphäva föreskrifter som avses i 1 kap. 2 § andra stycket eller i 8 eller 9 § eller 10 § första stycket andra meningen i detta kapitel skall omedelbart anmälas till länsstyrelsen.

I andra stycket anges bl.a. följande. Länsstyrelsen skall upphäva en föreskrift som strider mot denna lag. Länsstyrelsens beslut om upphävande skall fattas inom tre veckor från den dag kommunens beslut anmälts till länsstyrelsen.

I 3 kap. 13 § PBL anges följande. Byggnaders yttre skall hållas i vårdat skick. Underhållet skall anpassas till byggnadens värde från historisk, kulturhistorisk, miljömässig och konstnärlig synpunkt samt till omgivningens karaktär.

Länsrättens bedömning

Stockholms stads kommunfullmäktige beslutade den 17 mars 2008 att en ägare av en fasad som vetter mot en offentlig plats skall avlägsna fasadmålningar, graffiti, klotter eller liknande, som kan bidra till bristande ordning på denna plats. Denna sanering skall enligt 26 § i de allmänna lokala ordningsföreskrifterna ske senast inom sex månader från det att staden meddelat fastighetsägaren att sanering måste ske. Från tillämpningen undantas målningar med erforderliga tillstånd. Bestämmelsen har förenats, genom 29 §, med straffansvar i form av penningböter enligt 3 kap. 22 §

andra stycket OL. Länsstyrelsen har den 14 april 2008 beslutat att med stöd av 3 kap. 13 § andra stycket OL upphäva den av Stockholms stads kommunfullmäktige beslutade ändringen med motiveringen att bestämmelsen angår förhållanden som är reglerade på annat sätt och därför strider mot bestämmelserna i 3 kap. 12 § OL. Länsstyrelsen har även anfört att de beslutade bestämmelserna skulle strida mot 3 kap. 8 § då föreskriften inte rör en omständighet för att upprätthålla ordningen på offentlig plats. Bestämmelsen lägger även onödigt tvång på allmänheten enligt länsstyrelsen och gör i övrigt obefogade inskränkningar i den enskildes frihet.

Länsrätten skall först ta ställning till om föreskrift om skyldighet att sanera klotter, graffiti och liknande kan anses utgöra en föreskrift för att upprätthålla den allmänna ordningen på offentlig plats. Begreppet allmän ordning har givits en extensiv tolkning där det exempelvis har ansetts att föreskrifter om renhållning eller affischering har ansetts falla inom begreppet. Stockholms stad har anfört bland annat att klotter och andra fläckvisa färgapplikationer förfular stadsbilden. Enligt länsrättens mening bör en föreskrift med avsikt att förhindra att stadsbilden förfulas kunna vara i förenlighet med att föreskriften skall angå allmän ordning. Länsrätten finner därför att de av kommunfullmäktige beslutade föreskrifterna får anses vara föreskrifter om allmän ordning och att 3 kap. 8 § OL inte utgör hinder för de föreskrifter som är aktuella i målet.

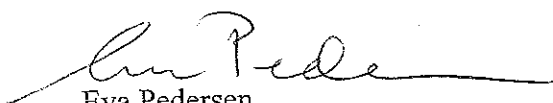
Frågan är därefter om det förhållande som reglerats i aktuella föreskrifter kan anses vara reglerade i lag och att 3 kap. 12 § OL därför skulle utgöra ett förbud för Stockholms stad att meddela föreskrifter om sanering av klotter med mera. Länsstyrelsen har anfört att frågan om underhåll av byggnadsfasader i första hand får anses vara reglerad genom 3 kap. 13 § PBL som bland annat anger att byggnaders yttre skall hållas i vårdat skick. Länsrätten instämmer i denna bedömning. Att ett förfarande enligt PBL där kommun förelägger fastighetsägare att vidta åtgärder på en fasad tar längre

tid än ett förfarande enligt den beslutade föreskriften kan inte anses utgöra ett skäl att anse att detta förhållande inte kan anses reglerad i lag. Stockholms stad har även anfört att lagstiftaren från tillämpningen av 3 kap. 13 § PBL undantagit exempelvis byggnader som skall rivas, inte heller detta kan anses utgöra ett skäl för att anse att frågan inte kan anses redan reglerad. Vad Stockholm stad anfört i övrigt föranleder inte länsrätten att göra någon annan bedömning. Länsrätten finner inte heller att Stockholms stad ägt förtydliga bestämmelsen i 3 kap. 13 § PBL, genom föreskrift i den lokala ordningsstadgan med vidhängande straffansvar.

Länsstyrelsen har även anfört att de aktuella föreskrifterna utgör onödigt tvång på allmänheten eller i övrigt gör obefogade inskränkningar i den enskildes frihet samt att den saknar exakthet och att det inte finns möjlighet att tillämpa dem. Länsrätten kan konstatera att inte alla fasadmålningar, graffiti, klotter eller liknande utan erforderligt tillstånd faller inom föreskriftens tillämpning. För att föreskriften skall tillämpas krävs även att dessa fläckvisa färgapplikationer kan anses bidra till bristande ordning. Denna aktuella begränsning verkar främst ta sikte på innehållet i det budskap som den fläckvisa färgapplikationen uttrycker. Den beslutade föreskriften måste därför anses brista i förutsebarhet för dem som kan belastas av bestämmelsen och låter sig svårligen tillämpas på ett rättssäkert sätt. Länsrätten instämmer därför även i länsstyrelsens bedömning i denna del. Att det skulle ligga i nästan varje fastighetsägares intresse att hålla fasader rena och att antalet enskilda som belastas av föreskriften därför är litet förändrar inte länsrättens bedömning.

Länsrätten finner därför sammanfattningsvis att länsstyrelsen haft fog för sitt beslut att med stöd av 3 kap. 13 § andra stycket OL upphäva Stockholms kommunfullmäktiges beslut av den 17 mars 2008 angående de i målet aktuella paragraferna i allmänna lokala ordningsföreskrifter för Stockholms kommun. Överklagandet skall därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (Dv 3109/1a).

Eva Pedersen

rådman

I avgörandet har även deltagit nämndemännen Bertil Nilsson, Harald Haapala och Ingegerd Nilsson. Föredragande har varit Andreas Hamrén.

LÄNSSTYRELSEN
I STOCKHOLMS LÄN

Allmänna enheten
Elisabeth Gummesson
08-785 40 02

BESLUT

Datum
2008-04-14

Beteckning
2132-2008-25092

Bilag 1

Stockholms stad
105 35 STOCKHOLM

**Anmälan om ändring i Allmänna lokala ordningsföreskrifter
för Stockholms kommun**
Ert dnr: 667-4444/2007

Beslut

Länsstyrelsen upphäver med stöd av 3 kap. 13 § andra stycket ordningslagen (1993:1617) Stockholms kommunfullmäktiges beslut den 17 mars 2008 om ändring av 26 och 27 §§ samt om den nytilkomna 29 § Allmänna lokala ordningsföreskrifter för Stockholms kommun (Utlåt. 2008:30; skriv. 2008:1). Ändringarna i föreskriftens inledning samt §§ 10 - 12 strider inte mot ordningslagen. Dessa ändringar gäller fr.o.m. den dag då de kungjorts i länets författningssamling.

Länsstyrelsens beslut får överklagas till Länsrätten i Stockholms län, se bilaga.

Redogörelse för ärendet

I skrift, som inkom till Länsstyrelsen den 26 mars 2008, framgår att Stockholms kommunfullmäktige den 17 mars 2008 beslutat om ändring av Stockholms kommuns allmänna lokala ordningsföreskrifter. De beslutade ändringarna omfattar föreskriftens inledning, paragraferna 10, 11, 12, 26 och 27 samt en ny paragraf 29, enligt följande.

Inledning

Till föreskriftens inledning har lagts följande stycke.

I Stockholms stads lokala ordningsföreskrifter ges kommunen rätt att närmare reglera vad som gäller för att upprätthålla den allmänna ordningen på offentlig plats. Ordningsföreskrifterna för staden syftar till att tydliggöra att all nedskräpning, skadegörelse och illegalt klotter på offentlig plats är förbjudet.

10 §

Nuvarande lydelse

Tillstånd krävs av polismyndighet för att sätta upp banderoller, skyltar, dekorationer och reklamanordningar över offentlig plats.

Föreslagen lydelse

Tillstånd krävs av polismyndighet för att sätta upp banderoller, skyltar, dekorationer och reklamanordningar över eller på ett sådant sätt att de vetter mot offentlig plats.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	E-post/webbplats
Länsstyrelsen Allmänna enheten Box 22067 104 22 STOCKHOLM	Hantverkargatan 29	08-785 40 00 (vxt)	08-785 46 15 (exp)	info@ab.lst.se (exp) www.ab.lst.se

11 §

Nuvarande lydelse

Affischer, annonser eller liknande anslag får inte utan tillstånd av polismyndigheten sättas upp på sådana husväggar, stuprör, staket, stolpar eller liknande som vetter mot offentlig plats. Affischering får inte heller ske på träd och kopplingsskåp.

Tillstånd av polismyndigheten behövs inte för att sätta upp anslag på tavlor, pelare eller andra liknande anordningar om är avsedda för detta ändamål. Inte heller krävs tillstånd av polismyndigheten för näringsidkare att sätta upp annonser och andra tillkännagivanden på byggnad där rörelsen bedrivs och som rör verksamheten.

Föreslagen lydelse

Affischer, annonser, klistermärken, projicerade eller schablonmålade budskap eller liknande anslag får inte utan tillstånd av polismyndigheten sättas upp på sådana husväggar, stuprör, staket, stolpar, gång-, cykel- eller körbanor eller liknande som vetter mot eller utgör del av offentlig plats. Utfärdat polistillstånd är giltigt endast tillsammans med skriftligt medgivande från ägare till fastighet eller anläggning som nyttjas.

Tillstånd av polismyndigheten behövs inte för att sätta upp anslag på tavlor, pelare eller andra liknande anordningar som är avsedda för detta ändamål. Inte heller krävs tillstånd av polismyndigheten för näringsidkare att sätta upp annonser och andra tillkännagivanden på byggnad där rörelsen bedrivs och som rör verksamheten.

12 §

Nuvarande lydelse

De i 9-11 §§ angivna anordningarna får inte sättas upp så att de skymmer befintliga vägmärken, vägvisning och dylikt, eller på annat sätt är trafikfarliga, d.v.s. placeras på räckan, stolpar o.dyl. så att det innebär en siktförsämring vid övergångsställen m.m.

Föreslagen lydelse

De i 9-11 §§ angivna anordningarna får inte sättas upp eller sitta uppe så att de skymmer vägmärken, vägvisning och dylikt, eller på annat sätt är trafikfarliga. De får inte fästas på trafiksignalstolpar eller vägmärkesstolpar. På andra föremål i direkt anslutning till trafikerade miljöer får de inte fästas så att de skjuter ut över gångbanan på lägre höjd än 3,0 m. eller över körbana på lägre höjd än 4,5 m.

26 §

Nuvarande lydelse

För användning av offentlig plats och område som kommunen jämställt med sådan plats har kommunen rätt att ta ut avgift enligt de grunder som har beslutats av kommunfullmäktige.

BESLUTDatum
2008-04-14Beteckning
2132-2008-25092*Föreslagen lydelse*

Fasadmålningar, graffiti, klotter eller liknande på fasader som vetter mot offentlig plats som kan bidra till bristande ordning på denna plats ska avlägsnas av ägaren till den målade ytan. Sanering ska ske inom sex månader från det att staden meddelat fastighetsägaren att sanering måste ske.

Undantaget är sådana målningar som innehar erforderliga tillstånd. Erforderligt tillstånd kan vara bygglov enligt plan- och bygglagen och/eller polistillstånd enligt ordningslagen beroende på målningens art. Tillstånd från ägaren till byggnaden eller föremålet ifråga krävs alltid.

27 §*Nuvarande lydelse*

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot någon av 5-10 §§, 11 § första stycket, 12 och 13 §§, 14 § första stycket, 15-18 §§ och 20-25 §§ döms till penningböter enligt 3 kap. 22 § andra stycket ordningslagen.

Föreslagen lydelse

För användning av offentlig plats och område som kommunen jämställt med sådan plats har kommunen rätt att ta ut avgift enligt de grunder som har beslutats av kommunfullmäktige.

29 §*Föreslagen lydelse*

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot någon av 5-10 §§, 11 § första stycket, 12 och 13 §§, 14 § första stycket, 15-18 §§ och 20-26 §§ döms till penningböter enligt 3 kap. 22 § andra stycket ordningslagen.

Motivering

Av 1 kap. 2 § första stycket ordningslagen (1993:1617), OL, framgår att med offentlig plats avses allmänna vägar; gator, vägar, torg, parker och andra platser som i detaljplan redovisas som allmän plats och som har upplåtits för sitt ändamål; områden som i detaljplan redovisas som kvartersmark för hamnverksamhet, om de har upplåtits för detta ändamål och är tillgängliga för allmänheten; samt andra landområden och utrymmen inomhus som stadigvarande används för allmän trafik.

LÄNSSTYRELSEN
I STOCKHOLMS LÄN

BESLUT

Datum
2008-04-14

Beteckning
2132-2008-25092

Av 3 kap. 8 § OL framgår att kommun efter regeringens bemyndigande får meddela de ytterligare föreskrifter för kommunen eller del av denna som behövs för att upprätthålla den allmänna ordningen på offentlig plats.

Genom förordningen (1993:1632) har kommunerna bemyndigats att meddela föreskrifter enligt bl.a. 3 kap. 8 § OL.

I 3 kap. 12 § OL anges följande. Föreskrifter enligt 8-11 §§ får inte angå förhållanden som är reglerade i denna lag eller annan författning eller som enligt lagen eller annan författning kan regleras på något annat sätt. Föreskrifterna får inte lägga onödigt tvång på allmänheten eller annars göra obefogade inskränkningar i den enskildes frihet.

I 3 kap. 13 § andra stycket OL anges att länsstyrelsen skall upphäva en föreskrift som strider mot denna lag.

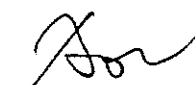
Länsstyrelsen gör följande bedömning.

En kommun får meddela lokala föreskrifter, om de behövs för att upprätthålla den allmänna ordningen på offentlig plats. Lokala ordningsföreskrifter får dock inte avse förhållanden som är reglerade eller kan bli reglerade genom andra föreskrifter.

Föreslagen ny lydelse av 26 § behandlar fasadmålningar mm. och ålägger ägaren till den målade ytan att avlägsna målningen etc., vid äventyr av penningböter enligt 29 §. Länsstyrelsen erinrar om att den som utför fasadmålningar etc. utan tillstånd riskerar att dömas för skadegörelse eller åverkan enligt 12 kap. brottsbalken (1962:700). Den fastighetsägare som inte håller byggnads yttre i vårdat skick enligt 3 kap. 13 § plan- och bygglagen (1987:10), PBL, är vidare skyldig att vidta rättelse i enlighet med reglerna i 10 kap. PBL. Länsstyrelsen kan inte finna annat än att den föreslagna nya lydelsen av 26 § avser förhållanden som är reglerade i lag. Den föreslagna ändringen skall därför upphävas. Upphävandet medför att även de föreslagna ändringarna i 27 och 29 §§ skall upphävas.

Länsstyrelsen har inga synpunkter på de föreslagna ändringarna i övrigt.

Beslut i detta ärende har fattats av länsöverdirektören Bo Hansson. I den slutliga handläggningen har även deltagit förvaltningsdirektören Rutger Öijerholm samt länsassessorn Elisabeth Gummesson, föredragande.

Bo Hansson

Elisabeth Gummesson

Kopia till Stämman